

La capătul luminat al memoriei

Flavius

Trec pe sub Turnul Sfatului cu oarecare exaltare
privesc atent din toate unghiurile,
clădirile Sibiului cu aură amestecată: gotică și barocă.
Calc pe urme imprimate-n colbul vremii,
simt gândurile cum se joacă de-a v-ați ascunselea
prin încăperile de artă ale muzeului Brukenthal
și sunt un alt eu cu ochi de admirație.

Urmăresc fiecare pată de lumină vorbitoare
ca pe o prințesă a unei epoci frivole,
mă încurc în sensurile migratoare
dint-unul în altul după o regulă haotică
pe care nu pot s-o descifrez.

La capătul luminat al memoriei
se îngheșuie cuvintele care-mi filtrează umbrele
din copacii de pe margine
până-n interiorul înțelegerii deductive
a unui apostol ce nu lăcrimează.

Un altul mai îndoielnic i-a luat locul
și Roma îl venerează.